

HERÄTYS - KRISTUKSEN KIRKASTUMISTA

Matt. 17:1-9

1. Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen.
2. Hänen muotonsa muuttui heidän edessään. Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo.
3. Heille ilmestyivät Mooses ja Elija, jotka keskustelivat hänen kanssaan.
4. Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla. Jos tahdot, minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Elijalle yhden."
5. Hänen vielä puhuessaan heidät varjosi valoisa pilvi, ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mieltynyt. Kuulkaa häntä."
6. Kun opetuslapset sen kuulivat, he lankesivat kasvoilleen ja pelästyivät kovin.
7. Jeesus tuli heidän luokseen, koski heihin ja sanoi: "Nouskaa älkääkään pelätkö."
8. Kun he nostivat silmänsä, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.
9. Heidän kulkiessaan alas vuorelta Jeesus varoitti heitä sanoen: "Älkää kertoko kenellekään tästä näystä ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista." .

Herätyksen tarve

Olen jo pitempään pyrkinyt keskittymään kysymykseen herätyksestä lukemalla herätysten historiaa ja tutkimalla, mitä Raamattu puhuu tuosta Pyhän Hengen poikkeuksellisesta työstä, jota olemme tottuneet nimittämään herätykseksi. Ilman jatkuvasti toistuneita herätyksen aikoja, joina Jumala on nostattanut kirkon sen alennuksen tilasta, kristinusko olisi jo ajat sitten pyyhitty pois maan päältä.

Kysymys ei ole minulle kuitenkaan vain teoreettisen pohdiskelun kohde, vaan lähtee mitä kipeimmästä tarpeesta. Ilman aivan erityistä Jumalan asioihin puuttumista Japanin evankelioimisesta ei tule mitään varsinkin, kun näemme, että ulkoisesta vapaudesta huolimatta evankeliumin vastaiset voimat ovat rajusti voimistuneet tässä maassa. Mutta kysymys ei rajoitu ainoastaan lähetystyöhön laajassa mittakaavassa, vaan mitä kipeimmin omaan henkilökohtaiseen elämäämme ja oman pienen seurakuntamme tulevaisuuteen. Ellei Herra ojenna kättänsä, emme mitenkään saa evankeliumin sanomaa viedyksi edes tähän lähiympäristöömmeäkään puhumattakaan tämän kaupungin evankelioimisesta. En halua vähääkään aliarvioida Jumalan ns. tavanomaista työtä Sanan kautta Pyhässä Hengessä. En halua halveksia pienten alkujen päivää, mutta Jumalan mahdollisuudet tuntien en myöskään voi olla rukoilematta SUURTEN JATKOJEN päivää. Naapurimaiden Korean ja Kiinan uutiset kertovat siitä, että Herra on suuri ja tekee myös suuria. Jatkuva rukoukseni onkin: "Herra herätä minut !"

Mitä herätys on?

Mutta mitä herätys oikein on luonteeltaan? Ensinnäkin se on Jumalan Pyhän Hengen työtä, jota emme millään inhimillisinä keinoin voisaada syntymään. Sellainen varsin suosittu opetus, että kunhan täytämme ns. herätyksen ehdot eli teemme katumuksessa ja uskossa pohjaan asti ulottuvan parannuksen kaikista synneistämme, joiden tiedämme olevan omalla tunnollamme, annamme Jeesukselle hallintavallan elämämme sellaisillakin alueilla, jotka olemme tähän asti pitäneet omissa käsissämme, ja alamme rukouksessa yksin ja yhdessä anoa herätystä Herralta, niin Jumalan on "pakko" antaa herätys. Ei, Jumala on täysin suvereeni, vapaa kaikkivallassaan, antamaan herätyksen, milloin ja missä tahtoo. Mutta

sikäli kyseisissä ehdoissa on vinha perä, että meidän on mahdollista tukahduttaa herätys ja muukin Pyhän Hengen työ omassa ja ympäristömme elämässä katumattomuudellamme, vaeltamalla oman tahdon tietä ja laiminlyömällä Herran edessä viipymisen. Tästäkin kirkkohistoria on täynnä todisteita. Meidän on siis eletävä parannuksessa ja rukoiltava herätystä, jos mietimme päästä siitä osalliseksi, mutta olemme siinäkin yksin Jumalan armon varassa. Herra voi antaa herätystä ja tahtoo antaa sitä, joten pysykäämme uskollisina rukouksessa ja valvomisessa.

Meistä tulee helposti Jumalan työn vastustajia, kun alamme ajatella, että nyt ei ole Jumalan aika, nyt ei ole Jumalan aika. (Eli on turha tehdä myös evankeliumin työtä!) Jeesus kehotti opetuslapsia nostamaan silmänsä vaalentuville vainioille vastoin sitä, miltä tilanne heistä näytti. Herätysten historia kertoo myös siitä, että entisistä heränneistä voi helposti tulla uusien herätysten tukahduttajia.

Mutta minkäläistä Pyhän Hengen työtä sitten herätys oikein on? Herätys voi tapahtua yhdelle ihmiselle tai monelle saman aikaisesta, joten ydin herätyksessä ei ole kuinka moni ihminen herää. Helluntaina heräsi 3000 ja Korneliuksen kodissa kotikokouksen verran, Gasan tiellä yksi henki.

Silmät auki näkemään Herra

Herätys on aina silmien avautumista näkemään Herra. Silloin tulee oma synti hirvittäväksi ja kadottavaksi, pelästytään ja tämä pyhä pelko ajaa etsimään Golgatan veressä anteeksiantamusta ja puhdistusta. Herätys on edelleen Pyhällä Hengellä täyttymistä sillä tavalla, että asetetaan rohkeasti Herran puolelle keskellä maailman pauhun, todistetaan Herran armoitista seurauksia laskematta.

Viime kädessä herätys on kuitenkin Herran kirkkauden ja kunnian näkemistä ja katselua. Mooses pyysi Herralta: "Näytä minulle kirkkautesi" ja hän sai nähdä vaikkakin vielä kätkeytyneenä ja takaa päin. Pietari, Johannes ja Jaakob saivat nähdä Jumalan kirkkauden vaikkakin pilveen kätkeytyneenä. Herätys, Kristuksen kirkkauden katselu niin kirkastusvuoden valossa kuin Golgatan pimeydessä, on pyhydessään suloista, niin että opetuslapset olisivat halunneet jäädä Herran kirkkauden läsnäoloon. Herätys on myös sitä, että katsellaan Jeesuksen kirkastettua hahmoa tietoisena, että me saamme taivaan kirkkaudessa muuttua saman kuvan kaltaisuuteen. Lopulta herätys on sitä, että otamme vastaan Isän sanan: "Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!" Miten kipeästi tarvitsemme herätystä! Rukoilkaamme sitä Herralta!

KIRKASTUSVUORI PELASTUSHISTORIAN TAITEKOHTANA

"He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismenostaan, jonka hän oli saattava täytäntöön Jerusalemissa". Luuk 9:31

Nämä sanat Jeesuksen kirkastumiskertomuksesta ovat puhutelleet minua. Jeesuksen kirkastuminen oli ratkaiseva käänne Hänen valmistaessaan pelastuksen, anteeksiantamuksen ja kirkkauden syntisille ihmisille. Koska Jeesuksen elämä oli synnitön ja täydellinen, kuuliaisuudessa Isän tahdolle, ainoa johdonmukainen seuraus Hänen elämästään olisi ollut kirkkauteen siirtyminen ilman kuolemaa, joka on synnin seurausta, synnin palkka. Jeesuksen kirkastuminen oli siis johdonmukainen seuraus Hänen

täydellisestä elämästään, jonka hän eli meidän puolestamme, koska meidän elämämme ei kelpaa Jumalalle.

Mutta juuri kirkastamisen hetkellä Elia ja Mooses puhuivat Jeesukselle Golgatasta, ja Jeesus luopui kirkkaudestaan ja lähti kulkemaan kohden Golgataa kantaakseen meidän syntiemme rangaistuksen. Jeesuksen kuolema oli luonnon vastainen, koska Hän oli ainoa, joka ei ollut syntiä tehnyt, mutta Hänen kuolemansa oli yliluonnollinen siinä, että Hän itse luopui kirkkaudestaan ja antoi itsensä kuolemaan. Meille kuolema on välttämättömyys, Jeesukselle ei, mutta Hän antoi itsensä sovittaakseen meidät Jumalan kanssa.

Seimestä kirkastusvuorelle on johdonmukainen linja:

- Jeesuksen täydellinen elämä, mutta se luetaankin meidän hyväksenne ikään kuin itse olisimme sen eläneet, kun uskolla omistamme Jeesuksen Vapahtajaksemme.

Kirkastusvuorelta Golgatalle on myös johdonmukainen linja:

- Meidän täydellinen syntiturmeluksemme pantuna Jeesuksen hartioille ikään kuin Hän itse olisi tehnyt kaikki meidän rikoksemme. Jeesuksen tie seimeltä kirkastusvuorelle oli **elämä** meidän hyväksemme, Jeesuksen tie kirkastusvuorelta Golgatalle oli **kärsimys** ja **kuolema** meidän hyväksemme ja Jeesuksen tie ylösousemuksen aamusta Isän oikealle puolelle on **voitto** meidän hyväksemme.

Jeesuksen kirkastumisessa ei siis ole kysymys vain siitä, että Hän paljasti opetuslapsilleen oman jumalallisen luontonsa, toki siitäkin. Kysymys oli myös ja ennen kaikkea ilmoituksesta siitä, mitä Jumala on suunnitellut ihmisen osaksi. Jos ihminen ei olisi langennut syntiin, hän olisi kuolemaa kärsimättä suorittamaan tehtävänsä maan päällä siirtynyt niin kuin Elia aikanaan kuolemaa näkemättä lopulliseen taivaalliseen kirkkauden hahmoonsa. Synnittömän ihmisen ajallisen elämän päätös olisi siis ollut kirkastaminen ja siirtyminen taivaalliseen ylistyspalveluun.

Mutta syntiinlankeemus tuli väliin. Kuolema tuli synnin palkkana. Mutta Jeesus tuli tekemään tyhjäksi synnin, kuoleman ja Saatanan vallan. Kirkastusvuori on siis meille ilmoitus siitä, millaisiksi me Jeesuksen pelastustekojen seurauksena lopulta muutimme - Hänen kaltaisuuteensa kirkkaudessa. Jeesus kirkastettiin siis myös ihmisenä eikä vain Jumalana.

Vanhurskautus

Kun Isä julisti, että Jeesus on Hänen rakas Poikansa, johon Hän on mielistynyt, oli samalla kysymys siitä, että Isä tunnustaa jokaisen Kristuksen vanhurskauttaman ja siis Kristukseen asetetun ihmisenkin omaksi lapsekseen, johon Hän on mieltynyt. Kristuksen täydellinen vanhurskaus, pyhyys ja puhtaus riittää meidänkin vanhurskaudeksemme ja pyhydeksemme ja puhtaudeksemme. Siksi mekin pääsemme osalliseksi lopullisesta kirkastamisesta.

Pyhitys

Kun Isä kehottaa meitä tänään kuulemaan ja olemaan kuuliaisia Jeesukselle, ei ole kysymys siitä, että siten saisimme hankituksi itsellemme riittävän kirkkauden vaan juuri päinvastaisesta. Koska Jeesus on meidän kirkkaudemme ja jo täytenä meille annettu, meidän suuri etuoikeutemme on saada vaeltaa sen taivaallisen kutsumuksen ja päämäärän

mukaisesti, joka on jo meidän omaisuuttamme Kristuksen ansion tähden.

Kuulkaa Häntä!

Meille kirkastusvuori on myös viesti siitä, että Herran sana ja lupaus pitävät paikkansa, niin kuin Pietari myöhemmin tätä tapahtumaa toisessa kirjeessään kuvaa. Herran oma voi koko painollaan nojata Jeesuksen pelastustekojen varaan ja turvata Jumalan lupauksiin Raamatussa.

16. Me emme ole seuranneet vieikkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olemme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa.

17. Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mieltynyt."

18. Tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta ollessamme hänen kanssaan pyhällä vuorella.

19. Sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana. Te teette hyvin, jos pitäydytte siihen kuin pimeässä paikassa loistavaan lamppuun, kunnes päivä valkenee ja Kointähti koittaa teidän sydämässänne.

20. Ennen kaikkea tietäkää, ettei mikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä.

21. Eihän mitään profetiaa ole koskaan esitetty ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä ovat saaneet Jumalalta. (2. Piet. 1:16-21)